

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatelky **J. K.**, zastoupené JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Na Poříčí 12, za účasti **Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2007, č. j. 11 Ca 300/2006 - 46, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „žalovaný“) ze dne 6. 9. 2006, č. j. FŘ 12712/15/06. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky proti platebnímu výměru na daňové penále na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996 vydanému Finančním úřadem pro Prahu 9 dne 2. 3. 2006 pod č. j. 64766/06/009912/1425. Stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti též požádala o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnila tím, že jí hrozí daňová exekuce. Žalovaný ve svém vyjádření k tomuto návrhu obsaženému v kasační stížnosti uvedl, že v daném případě nespátřuje právní důvod pro přiznání odkladného účinku a dále že jeho přiznání by bylo v rozporu s veřejným zájmem, tj. se zájmem na řádném stanovení a vybírání daně tak, aby nebyly zkráceny rozpočtové příjmy.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz: „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu*

nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V této věci stěžovatelka poukazuje na skutečnost, že výkon napadeného rozhodnutí pro ni znamená hrozbu daňové exekuce, toto své tvrzení již nijak dále neupřesňuje. Odkaz na daňovou exekuci není způsobilý prokázat hrozbu nenahraditelné újmy, dle názoru Nejvyššího správního soudu takovou hrozbu neosvědčují samy o sobě jakékoliv případné finanční potíže bez uvedení dalších skutečností.

Návrhu na přiznání odkladného účinku by však bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatelka zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnila právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatelka v projednávané věci odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouhým tvrzením hrozby daňové exekuce bez jakékoli bližší konkretizace, není možno toto tvrzení považovat za relevantní a především ani za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Nejvyšší správní soud proto jejímu návrhu nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu